

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10² kr.

na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O notranjem položaji.

Zdaj, ko se je poslaniška zbornica zaključila za nekoliko dni in se snide še le po binkoštnih praznikih, nam je najugodnejša prilika ozreti se nekoliko na njeno dosedanje delavnost ter pogledati, v koliko so se uresničile v prvih sejah nade ali bojazni, katere so gojile pojedine stranke.

Da je bil položaj po zmagah Mladočehov v češki kraljevini tudi v zbornici poslancev na Dunaji temeljito spremenjen, to se je koj videlo, a izrekli smo bili koj takrat nado, da zastopniki češkega naroda ne bodo ostali na dolgo osamljeni. Če nam dogodki zadnjih dni navidezno še neso potrdili naše nade, to nas ne more in ne sme motiti o končni svoji sodbi. Nasprotno kažejo nam mnoga znamenja že danes, da se bliža trenotek, ko se bodeta desnica in morda pozneje tudi vlada začeli ozirati na legalne zastopnike naroda češkega.

Čudno se je zdelo nekaterim, da se pri nepričakovani rešitvi adresne debate, ko se je kar presekal gordski zametek z jednoglasno izjavo vseh strank, ni našla nobena stranka, ki bi bila poudarjala pravice parlamenta, da bi s temeljito razpravo o položaji države izvrševala naravno nadziralno pravico državnega zbora o politiki ministerstva. Da vladna stranka stori vse kar jej pomore, da se obdrži v večini to je naravno, drugače je to pri strankah, ki ne odobravajo v marsikateri važni točki postopanja vlade, kakor n. pr. baš Mladočehi v zadevi češke sprave. Mnogi so gotovo pričakovali, da bodo baš mladočeški poslanci, katere so tako radi slikali kot tuleče leve, napravili Bog si vedi kakšen hrup, da bodo oni nastopili v zbornici kot pravi potomci husitov ter mlatili s cepci okolu sebe, da bi se potem lahko kazalo nanje rekoč: Glejte jih, kakšni so, s tacimi ljudmi ni mogoča zveza!

Zmerno in premišljeno postopanje mladočeških poslancev, ki neso hoteli biti jedini, o katerih bi se moglo reči, da so baš oni najbolj turbulentni elementi zbornice, ter so temveč izjavili, da hoté pri drugi priliki — to je gotovo pri budgetni debati — poudarjati odločno vse svoje pravice in želje, napravilo je neprijeten utis baš pri onih, ki so pričakovali nasprotno.

Nas pa je preverilo, da tudi mej Mladočehi so prevladali zmernejši možje, ki pa pri vsej svoji zmernosti, hoté odločno braniti pravice naroda češkega in nečejo zagaziti v ono nesrečno popustljivost nasproti vladi, ki je strmoglavila v narodnem boji osivelega dr. Riegerja in njega stranko ter ugonobila na volilnih bojiščih staročeške kandidate. Pokazali so, da nikakor neso samo kričaći, kakor jih tako radi nazivljejo nekateri, nego da znajo v pravem trenutku tudi modro molčati, ter se ne dadó vjeti v vsako nastavljenó past.

Znamenito je, da niti nemško pisani glavni organ staročeške stranke ne najde ničesar grajati na dosedanjem postopanju mladočeških poslancev, o katerih pravi, da so zastopniki naroda češkega, da kot take bode jih morala respektirati desnica in tudi vlada. Če se je vlada dozdej kazala še nekoliko mrzla proti Mladočehom, mogoče je, da se to spremeni prej, nego si mislimo.

Splošno mnenje je bilo na Dunaji, da bi si bilo ministerstvo Taaffe-ovo prav lahko pridobilo večino katic pet ali deset glasov za adreso, za kar bi niti treba ne bilo, da bi bili glasovali Mladočehi zanj, zadoščalo bi bilo samo, da so se nekateri izmed njih zdržali glasovanja. A tega ni hotelo ministerstvo Taaffe-ovo. Njegov ideal bila je adresa, sklenjena z veliko večino vseh treh glavnih skupin zbornice, ko se ta ni dala doseči, izmislilo se je sredstvo, kakor ga dozdej še neso imeli v našem ustavnem življenji.

Merodajni faktorji zavzeli so se za to, da se nemška levica ni zopet potisnila v opozicijo, da se ministerstvo ni začelo pogajati z Mladočehi. To pa je dalo zopet nov pogum nemškim levičarjem, da začenjajo ošabno dvigati po konci glave, ter nekateri njihovih organov nastavili so zopet v prvo vrsto kot glavno točko nemškega programa nemški državni jezik, ki ga hoté imeti zajamčenega in kodificiranega. Ne ministerstva niti namestništva ne hoté Nemci v prvi vrsti, nego prvenstvo svojega jezika, kakor da bi zdaj bili res Bog vedi kako tlačeni in zatirani!

Tako je torej tudi zdaj položaj še vedno megljen in nejasen, ker tega vender ne mislimo, da bi se vlada zasukala tako hitro na levo, da bi

prišlo do ožje poljsko-nemške zveze. Poljaki sami vedo predobro, da tako prvenstvo nemškemu jeziku dovoliti, kakor ga hoté nemški nacionalci ali pa tudi mnogi levičarji, nikakor ne gre, ker temu protivile bi se vse druge narodnosti in niti njim samim, akopram vživajo veliko deželno avtonomijo in so glede jezika precej osigurani, ne moglo bi biti nikakor po volji, vsaj dokler so v zvezi z drugimi deželami tostranske države. Da bi se pa tako brzo morda izlupila Galicija iz te zveze, ter osnoval nek trializem, kakor ga želijo nekateri v nadi, da bi potem nemštvo se bolj slobodno moglo razvijati v ostalih deželah starega nemškega „bunda“, to se nam tudi ne zdi verjetno ali tako lahko mogoče, kakor si to predstavljajo oni, ki Poljakom stavljajo to vabilno sliko pred oči, da bi jih pridobili za svoje germanizatorične nakane.

Po binkoštnih torej, ko se bode bila prva glavna politična bitka v državni zbornici ob priliki budgetne debate, bode se položaj tudi razjasnil v toliko, da se bode pokazalo, je li sploh mogoče, da dela parlamentarni stroj naprej v svoji sedanji sestavi, ali pa bode treba temeljitih poprav in morda celo, da se poskusi sestaviti ga še jedenkrat na podlagi popravljenih volilnih redov, za katere spremembe se je že oglasilo nekaj skupin, kakor n. pr. moravski Čehi, drugi pa se še bodo, mej njimi tudi šlezijski Slovani.

Prvikrat bode se pokazalo razmerje strank na podlagi političnih motivov v budgetni debati, pri kateri vladi ne bode tako lahko izmuzati se iz zadrege, nego se je to zgodilo ob priliki adresne debate.

O Welfskem zakladu.

V poslednjem času, osobito v zadevi ministra Bötticherja, govorilo in pisalo se je mnogo o Welfskem zakladu. Objavljale so se precej umazane stvari, in dasi si je vlada mnogo prizadevala, da bi vsa stvar potihnila, se vender o njej še vedno razpravlja. Izvestno je torej, da ima tajna roka posebno zanimanje, da to uprašanje ne zaspi in najbrž je omenjena tajna roka vso zadevo nepričakovano spravila na dnevni red. Nihče ni vedel od kod je prišla vest, a čitala se je necega lepega dne v

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harte-u J. C.

(Dalje.)

— „Kdo neki? Naš rešitelj od sinoči! Obstati hoče pred vratni. Molči... Precej mi bode bolje.“

— Dela si je roko na čelo s tragičnim obrazom in dihala težko.

— „Kaj hoče tu?“ upraša Karica.

— „Kdo ve? Morebiti dati hčer v zavod.“

— „On je še mlad in nima še obraza oženjenca,“ umeša se Addy.

— „Uboga hči!“ vzdihne Kati skeptično, „to ne dokazuje ničesar; ljudje so vsi umetniki; ali tiho, tu govori mis Walter.“

— „Gospica Karica se pozivlje v govornico,“ reče podučiteljica.

Mej tem časom šetal se je M. Jack Prince nestrpno v prostoru nazvanem v obče „govornica“ in v posebnih slučajih poznale so ga gojenke pod imenom „vice“. Oddal je svojo karto z različnimi priporočili častitemu gospodu Crammerju. Njegovo

pazno oko pregledalo je najmanjšo stvar od peči, katera je grela najskrajnejše dele sobine do spomenskega kipa doktorja Crammerja, zmrzučega na drugem konci, nadalje lepopisne uzorce, nabite na steno, do slike mesta Genes, katero je po naravi posnel profesor risanja iz tega zavoda tako, da mesta ni nihče spoznal, potem mravnostne kujige za mladino do fotografije gojenk iz višjih razredov, na kateri so zelo lepe deklice kakor Etiopke sedele dozdevno druga drugej na glavi. Njegova domišljija slikala si je vse žalostne in ganeče prizore slovesa in sestanka, kar je vse zrla ta govornica, in začudil se je, da ni v njej ničesar izražalo najmanjšega naravnega čustva; morebiti je jel pazabljati namen svojega obiska, ko so se odprla vrata, da so pustila ustopiti Karico Tretherik.

Bil je to jeden obrazov, katere je sinoči površno videl; nevede zakaj, občutil je nedoločeno, neprijetno presenečenje. Vender ni mogel nadejati se, najti jo lepšo: njeni obilni valoviti lasje imeli so zlat blesk, njena polt bila je rožnata; njene rujave oči kazale so redko nuanco morske trave, plavajoče v globini. Ne tako razburljivi kot on, bil je Karici ta sestacek jako neprilichen. Človek, kateri je stal kakor kip pred njo, spadal je v vrsto ljudi,

katere imenujejo ženske navadno lepe samce, to je, bil je korektno opravljen in njegova obleka pristojala je njegovim korakom in kretanju; ali imel je vrh tega lastnost, katera ni imela ničesar banalnega in občnega: nikomur ni bil podoben. Navzlic temu ni bila Karica do cela zmočena.

— „Drznem si komaj upati,“ pričel je mladi človek s smehom, „da se spominjate Jacka Princa. Vi ste bili pred osmimi leti malo dekletce; ali jaz sem dobro poznal Vašo mater, uredoval sem L'Avalancha v Fiddletownu, ko Vas je odvela v San Francisco.“

— „Vi hočete reči mojo mačeho?“ prekine ga Karica živo.

G. Prince pogleda jo začuden. — „Da, govorim o Vaši mačehi, gospica,“ odgovori resno. „Jaz še nikdar nisem imel časti sniti se z drugo gospo Tretherik.“

— „Moja mačeha se je zopet omožila, mesec po smrti mojega očeta, in me je poslala sem,“ deje Karica, spremljajoča ta odgovor s precej odločnim gibanjem glave.

— „Vaša mačeha,“ dejal je zopet G. Prince smeje se, „sešla se je potem z Vašo gospo materjo, da jej pomore pri troških za Vašo odgojo do dneva,

listih, da je ministru Böttcherju stališče omajano, ker so na merodavnem mestu začeli premisljati, se li njegovo visoko dostojanstvo strinja z nekimi finančnimi operacijami, ki so v njegovi preteklosti imele jako važno ulogo.

To je bilo povedano nekako tajnostno, a baš zaradi tajnosti napravilo je zaželjeni utis. Vse je začelo poupraševati: Kaj je to? Na kaj cika pisatelj? In našel se je hitro odgovor. Pred nekoliko leti bil je Böttcherjev tast v veliki denarni zadregi in imel bi bil napovedati konkurz. Ministri prijetelji posegli so vmes in posodili Böttcherju 350 tisoč mark, da se je stvar poravnala. To posojilo pa je Böttcherja silno težilo in zahteval je, da ga z ozirom na njegov neugodni gmotni položaj iz službe odpusté. Vsled njegove prošnje pa je nekega dne prišel knez Bismarck k njemu in mu izročil cesarja Viljema nakaznico na vseh 350.000 mark. Minister bil je rešen.

Od tedaj preteklo je nad sedem let in mislilo se je, da je že vse trava zarasla, kar pride prej omenjena vest v časnike in javno mnenje začelo je razpravljati, kaj in kako je s takozvanim Welfskim zakladom. Vlada bi bila jako rada preprečila vsako debato o tem silno kočljivem uprašnji, a vse prizadevanje bilo je zaman in kmalu je bila splošna tajnost, da je pokojni cesar Viljem velikodušno darilo, s katerim je svojega ministra rešil, vzel iz dohodkov Welfskega zaklada. Javno mnenje na tem ravnanju ni bilo baš oduševljeno, ker je točno določeno, kako se sme omenjeni zaklad uporabljati, in dasi je Bismarck proglasil načelo: „Wir nehmen das Geld, wo wir es finden“, čuli so se tem povodom vendar jako kritični glasovi. Da so poslednji bili jako upravičeni, doznamo takoj, ako si bliže ogledamo zaklada zgodovino.

Welfski zaklad je fideikomisno premoženje prejšnje hanoverske vladarske hiše, katero premoženje je Prusija po vojni 1866. l. sekvestrovala. S pogodbo z dne 29. septembra 1867 priznal se je sicer kralju Juriju užitek tega 48 milijonov mark iznašajočega fideikomisa, a ko je slepi kralj neki deputaciji Hanoverancev izrazil nado, da pride zopet kot vladar mej nje, vzeli so mu tudi užitek tega zaklada, češ, da se s tem denarjem ne bodo pospeševali kralja Jurija državi nevarni načrti.

Uprava tega premoženja se je zakonito določila, glavni smoter pa je bil, da se je preprečevala in uničevala Welfska agitacija na Hanoverskem in da so v prvi vrsti one občine dobivale podpore, ki so bile na glasu, da so posebno zvesto udane stari kraljevski hiši. A pri tem pa ni ostalo, prilika bila je preugodna, denar silno mikaven in Welfski zaklad porabljal se je kot tajni dispozicijski zaklad. Kar je namreč preostajalo po poravnanih upravnih troških, izročilo se je pruskemu ministerskemu predsedniku (Bismarcku), ki ima sam odgovornost, z drugimi besedami: prosto roko, kako uporabi ogromne te vsote.

Nemški uradni listi so hočeš nečeš sami morali priznati, da je bilo tako, da je Bismarck denar uporabljal, kakor se mu je ljubilo in da je vsako leto predložil račun v odobrenje. Ko je bil račun odobren, sežgale so se vse pobotnice, s katerimi je

ko boste dopolnili osemnajsto leto; potem si morate sama izvoliti, da živite pri njej, rediteljici, katera Vam je ugajala. Ta dan napočil je, če se ne motim, dvajsetega tega meseca.“

Karica je umolknila.

— „Ne mislite pa, prosim Vas, da sem prišel obvestiti se o Vašej odločbi, ker mislim, da ste se že odločili. Hotel sem Vas opomniti, da bode Vaša mačeha, gospa Starbottle, jutri prišla v Genes in se nekaj dni mudila v hotelu. Če jo želite videti, predno se odločite, bode srečna; nikakor ne misli uplivati na Vas.“

— „Ve moja mati, da pride?“

— „Ne vem. Vem samo, da, če Vi obiščete gospo Starbottle, zgodi se to, samo ob sebi se razume, z dovoljenjem Vaše matere. G. Starbottle držala bo v tem oziru, kakor v vseh drugih, obljubo, katero je dala; ona je zelo bolehnna in premena zraka, dušni mir, jej morebiti koristita; zaradi tega pride v Genes.“

G. Prince uprl je svoje ostre oči na dekle in tiščal sapo nase, dokler ni odgovorila: — „Moja mati mora priti danes ali jutri.“

— „Ah!“

— „Ali je polkovnik Starbottle tudi v Genesu?“

bil račun opremljen in nihče več ni mogel znati, komu in v kakšen namen se je denar dajal in koga je pruska diplomatija podmitila s tujim denarjem. Welfski zaklad, oziroma lepi dohodki njegovi bili so torej oni bogati vir, iz katerega je Bismarck zajemal mnogo svojih uspehov in Welfske marke delovale so v Parizu, na Dunaji in v Peterburgu za njegovo slavo.

Za Nemčije ugled tako postopanje ni baš srečno in javno mnenje je užaljeno, da se tak denar tako zlorablja. V konstitucionalni, v pravni državi bi se kaj takega ne smelo dogajati. Welfski zaklad smel bi služiti le svojemu smotru, nikakor pa ne politički korupciji, kot nagrada za ovaduhe in diplomatske pustolovce. V obče bil bi že skrajni čas, da bi se ta zaklad dal nazaj kraljevski obitelji, ki ima do njega nepobitno pravico. S tem bi se zadostilo javnemu mnenju, katero je vsekdar obsojalo in še vedno obsoja kruto geslo: „Macht geht vor Recht!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. maja.

Gospodska zbornica.

Mej tem, ko praznuje poslaniška zbornica, ima gospodska še sejo jutri v soboto opoludne. Na dnevnem redu so razna prva čitanja nekaterih zakonskih načrtov glede vojaških penzij, brambene postave itd., katera izpolnijo vso sejo.

Mladočehi in desnica.

Že dlje časa se opazuje prizadevanje na strani nekaterih članov desnice, da bi se približala desnica in pa Mladočehi. Konservativci se baje temu ne protivijo, in so se izrazili odlični člani izmeje nemških konservativcev, kakor tudi izmeje jugoslovanskih poslancev, pritrdilno tej želji. Celotaročeška „Politik“ poudarja nasproti vladi in desnici, da je češki narod volil Mladočeha, da torej zahteva, da se jih čista kot njegove zastopnike. Mladočehi se obnašajo do zdaj hladno, a zmerno in tako dostojno, da baš to nekaterim ni ljubilo, ki vedno trdijo, da so le kričarji v njih vrstah.

Mladočehski nemški tednik.

Z Dunaja poroča se češkim listom, da namerava mladočehski klub izdajati na Dunaji nemško pisan tednik, ki bi zastopal češko politiko. Manjšina v mladočehskem klubu bila je baje za to, da bi se začela zopet pasivna politika nasproti državnemu zboru, kar pa je večina odločno zavrgla. Sprememba volilnega reda za Moravsko, kakor jo je predlagal Fanderlik v zadnji seji državnega zbora, bode glavna akcija moravsko-čeških poslancev. Po obnašanju vlade in Poljakov proti temu predlogu bodo se ravnali tudi moravsko-češki poslanci. Poljaki predloga neso podpisali, ker se jim ni predložil.

Volitve v okrajni zastop

Karlski (kmetska skupina), vršile so se 12. t. m. in je bilo voljenih 7 staročeskkih kandidatov in 3 mladočehski. Staročeski listi hočejo iz tega sklepati, da njih akcije zopet gredo kvišku, kar pa morda ni tako popolnoma resnično, ker pri tej volitvi neso baš bila tako odločilna politična načela, nego morda bolj gospodarska sposobnost kandidatov. Ta volilni okraj zastopa v deželnem zboru mladočehski vodja dr. Julij Grégr.

Državni uradniki zadnjih treh razredov predložili so v poslednji seji državnega zbora kolektivno peticijo, v kateri prosijo za zboljšanje svo-

— „Polkovnika ni več; Vaša mačeha je drugič udova.“

— „Ni ga več?“ ponovi Karica.

— „Ne, doživel je žalost preživeti vsa svoja čustva,“ odgovori g. Prince.

Zdi se, da Karica ni razumela, kaj je hotel reči s tem, kajti gledala ga je, ne da bi nastojala pozvedeti več; potem je jela plakati.

Gospod Prince se jej je približal.

— „Bojim se,“ dejal je vijoč si velike brke, „da Vi sodite vse prehudo, gospica. Vi imate nekaj dni premisleka! Govorimo o družini stvarih. Upam, da se niste včeraj premrazili?“

Vsa milina pikantnega obraza Karice pojavila se je v njenem smehu. — „Vi ste nas morali srečati na tako nenavadnem potu! Me smo Vam prouzročale toliko truda!“

— „Nikakor, zagotavljam Vas: žalil bi se sicer moj čut za dostojnost, da bi me tri gospice prosile pomagati jim oditi čez okno; a ker je bilo na tem, da se vrnete, sem nasprotno . . .“

Glas zvonca ustavil ga je in naznanili so jima prihod gospe Tretherik in gospoda Robinsona, tako da Karica ni čula zadnjih besed Princa: „Porabite svoj čas in premislite, predno volite!“

(Dalje prih.)

jega materijelnega položaja. Poslanec dr. Exner, ki je predložil peticijo, in vitez Gnievossz izročila sta jednako ulogo grofu Taaffeju in finančnemu ministru.

Vnanje države.

Atentat na ruskega cesarjeviča.

Noveja poročila o atentatu ne podajajo nič posebnega, kar bi že ne bilo znano. Rana ni težka in se carjevič počuti dobro. Mikado, principi in visoki dostojanstveniki posetili so carjeviča ter mu izrekli, kako globoko obžalujejo ta čin posamičnega fanatika. Ker je v vseh svetističnih izhodnih ver treba, da tujec sezuje čevlje predno stopi v tako svetišče, v ruski Aziji pa so vojaki tega oproščeni, je mogoče, da je carjevič po šegi, kakor je običajna v ruski Aziji stopil v svetišče, ne da bi sezul čevlje. Policist, ki ga je ranil, je bržkone bil ob enem tempeljski čuvaj in pripada onim fanatikom, ki posebno sovražijo Evropejce. To mu je dalo povod, da je potem z mečem napadel, po njegovem mnenju predrznega oskrunjevalca svetišča.

Še vedno Sofijski atentat.

Rizov in njegov potni tovariš Kozarov sta še vedno v Krajovi v zaporu. Oba sta imela srbske potne liste. Obravnave zaradi izročitve so se pač pričele, bodo pa težko imele uspeha, ker rumunska vlada zahteva dokazov za neposredno udeležitev pri atentatu. Tu pa bode gostobesedna bolgarska vlada bržkone običala na suhem.

Kraljica Natalija.

Ministerski predsednik Pasič podal se bode še pred koncem tedna z ministrom notranjih zadev h kraljici, da jej ustmeno razloži razloge, ki jih je za resolucijo imela skupščina, ter jo prepriča o potrebi, da se sklepi tudi izvrše. Na ta način se nadeja vlada, da se bode stvar dala poravnati z lepa, da ne bode treba segati po skrajnih sredstvih, katera bi na vsak način zbudila mnogo hrupa in vladi ne bila nikakor prijetna.

Prepoved cerkvenih knjig.

Kakor se poroča iz Belegrada je metropolit Dionizij v Zvorniku prepovedal kot protikanonične cerkvene knjige, katere je uvela deželna vlada bosenska.

Italijanska zbornica

je končno vendar prišla do sklepčnosti. S 191 glasovi proti 51 vsprejet je bil predlog Rudinijev, da se za dva meseca odgodi resolucija Cavallottijeva, ki je bila naperjena proti justičnemu ministru.

Volitev sodnikov.

V kantonu Baselskem prodrl je predlog, da sodnike v bodoče narod voli. Za predlog glasovalo je 3389 proti 2299 oseb.

Občinske volitve na Španjskem.

Baš dokončane občinske volitve na Španjskem neso brez političnega pomena. Republičanska stranka dosegla je v mnogih krajih vspehe. Štirinajst večjih mest in nad 40 manjših imajo zdaj občinske zastope z republičansko večino. V Madridu stopila je na mesto prejšnje konservativne večine republičansko-liberalna. V Bilbau in v delavskih okrajih zmagali so prvokrat socialistični kandidatje. Tudi karlisti zmagali so v prvič v nekaterih mestih. Republičani spodrinili so v raznih krajih Sagastove privržence. Vsega skupaj voljenih je 2573 monarhistov, 854 republičanov, 169 neodvisnih in 31 karlistov.

Križa v Portugalu.

Ljudstvo je vsled najnovejih vladnih odredb jako razburjeno in se je bati težke krize. Gotovega denarja ni, ker nikdo neče vsprejemati bankovcev. V malem trgovanju in obrtu je zavladala popolna zmešnjava. Razburjeno ljudstvo se je zbralo pred banko, katero je moralo stražiti vojaštvo. Se nevarnejši je položaj v Oportu. Tudi tam straži vojaštvo banke, ki so v nevarnosti.

Švedska in Norveška.

Razmere mej tema dvema državama neso baš najprijaznejše, navzlic temu, da sta v personalni zvezi, ki jima pa menda ne ugaja prav posebno. Norveškemu narodu je še ta zveza odveč. Ker se je švedski ministerski predsednik baron Akerhjelm izrazil pri neki priliki proti Norvežanom, nastala je mej njimi taka razburjenost, da se je sploh zahtevalo, naj se odpove. In res je po najnovejih poročilih že vložil svojo demisijo. Kot njegov naslednik imenuje se finančni minister pl. Essen.

Ustaja v Chile.

Kakor poročajo privatne brzoglavne vesti, pripravlja se ustaško brodogeje, da bombarduje Valparaiso. Evropejci zapuščajo mesto.

Dopisi.

Z Notranjskega 12. maja. [Izv. dop.] V Vašega cenjenega lista 101. št. priobčen je bil dopis, ki se je pritoževal o poštah na deželi. Ne porečem, da bi se ne dogajalo, da kako pismo ali dopisnica zakasni za jeden ali celo par dnij, a dotični gospod, ki Vam je poslal pritožbo, ne ve, je li to zakrivila kakšna odpraviteljica, ali pa ambulanca, ki včasih poštno pošiljatve, pisma in časnike v naglici odpošlje na neprav kraj, od koder se zakasnjene vračajo. Mnogokrat pa je zakasnitve kriv

odpošiljatelj sam. Pri meni ni redko, da moram na dan 3 do 4 pismom naslove popraviti, ker so toli nedostatni, da bi ne prišli nikdar onemu v roke, komur so namenjeni.

Kar se pa tiče časnikov in pisem, ki se kar meni nič tebi nič v žep spravljajo, kakor toži dopisnik, je to jako resna stvar. Ako je res tako, potem je najbolje dotični urad kar z imenom imenovati, da se bode vedelo, kje se godè take nepravilnosti in da ne bodo drugi uradi, ki pravilno in vestno poslujejo, po krivičnem na sumu.

Domače stvari.

— (Državni zbor) imel je sredo poslednjo sejo pred binkoštnimi prazniki in poslanci odšli so na počitnice ki trajajo do 20. t. m. Prihodnja seja bode v sredo po praznikih ob 11. uri dopoludn.

— (Prviletošnji izlet „Sokola“) bode v Zagorje, k slavnosti vrlega „Zagorskega Sokola“, kakor smo že naznanili, binkoštno nedeljo. Za gotovo smo preverjeni, da se bodo vsi bratje Sokoli, ki jim je le količkaj ležeče na tem, da se ta slavnost bratskega društva izvrši sijajno, udeležili tega izleta v društveni obleki, da bode najstarejši „Sokol“, to je Ljubljanski, dostojno zastopan. Opozarjamo torej še jedenkrat vse udeležnike, da je odhod iz čitalnice, kjer se zbirajo Sokoli, v nedeljo zjutraj ob polu 5. uri. Priprave, katere se delajo v Zagorji za slovesen sprejem gostov in prijazen lep kraj, so nam porok, da bomo gotovo imeli prav lepo domačo slavnost. Na svidenje torej binkoštno nedeljo v prijaznem Zagorji!

— (Poseben vlak iz Ljubljane v Prago) priredil bode g. J. Pavlin v Ljubljani. Vlak pojde iz Ljubljane koncem junija, ko pojde „Sokol“ v Prago. Cene bodo jako povoljne in vlak bode prikladen tudi Tržačanom, Goričanom, Štajercem in Zagrebčanom, ki pa se bodo vsi morali pripeljati v Ljubljano od koder bode skupni odhod. Podrobneje podatke o času in cenah bomo priobčili v kratkem.

— (Za zboljšanje stanja državnim uradnikom spodnjih treh činovnih razredov) došlo je zbornici poslancev 87 peticij, katere je poslanec dr. Exner izročil. Od teh peticij doposlalo se jih je iz Kranjske 6, iz Štajerske 2, iz Koroške 5, iz Primorske 2. Včeraj vsprejel je cesar v avdienci deputacijo prvega splošnega uradniškega društva in društva državnih uradnikov na Dunaji, ki je prišla prosit, da bi vlada izročene peticije kolikor možno ugodno rešila. Cesar vsprejel je deputacijo jako milostivo in jej zagotovil svojo naklonjenost.

— (Promoviran profesor vseučilišča.) Te dni bil je promoviran na Graškem vseučilišču doktorjem prava profesor umetnostij zgodovine na Zagrebškem vseučilišču dr. Izidor Kršnjavi. Novi doktor prava je star 46 let in je znan v političnem življenju hrvatskem. V hrvatskem zboru je po smrti Miškatoviča budgetni poročevalec.

— (Klub biciklistov „Hrvatskega Sokola“) vdeležil se bode tudi slavnosti „Zagorskega Sokola“. Člani odpeljejo se v soboto do Radeč, kjer prenoče, v nedeljo zjutraj pa naprej. V ponedeljek mislijo se vrniti, in sicer kolikor je mogoče preko Ljubljane in Novega mesta. Veselilo nas bode pri tej priliki zopet pozdraviti v svoji sredi brate Hrvate.

— (Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Gosp. Josip Dekort, kapelan v Brežicah, premeščen je k sv. Juriju ob Taboru, na njegovo mesto pride g. Fr. Mesiček, kapelan v Šmartinu pri Šaloku.

— (Iz Trsta) 14. maja: „Na tukajšnjo borzo došli so včeraj telegrami, da je množica včeraj udrila v židovske hiše in ubila deset oseb. Na Krfu proglasilo se je obsedno stanje. Namestnik in župan sta odstavljena, ker sta postopanje množice odobraval. Dalje se javlja, da so požgali dve hiši in da je veliko židov ranjenih“. Ta vest je gotovo pretirana in je bila skovana da upliva na borzo, torej je kolikor toliko le „Börsenmanöver“, dasi se tajiti ne da, da je razburjenost proti židom izredna.

— (Prepovedana) je veselica, ki jo je italijansko društvo „Unione Ginnastica“ v Trstu nameravalo prirediti dne 17. in 18. t. m.

— (Iz Sodražice) se nam javlja, da je imel posestnik Blaž Klun v Zamosteci dne 13. t. m. prvi roj.

— (Stari posli.) C. kr. kmetijska družba v Gradci je razdelila darila pridnim in zvestim po-

slo. Na slov. Štajarji prišla sta po 15 gld. Jan. Detiček, 45 let hlapec v Konjicah in Pav. Lešnik, 41 let hlapec na graščini na Pobjorji. Darilo 10 gld. pa so prejeli Jurij Meskič, 38 let viničar pri St. Jakobu v Slov. gor., M. Božnik, 37 let viničar pri Senekoviči, Jakob Trnovšek, 36 let hlapec pri V. Kosmu pri sv. Marku blizu Trbovelj in Lena Gorlič, 36 let viničarica pri Fr. Purgaji v Leitersbergu zunaj Maribora.

„Slov. Gosp.“
— (Pevsko društvo „Adrija“ v Bar-kovljah.) Vabilo na koncert, kateri bode v nedeljo dne 17. maja 1891. v dvorani „vrtu Rossetti“ (uhod via Rossetti), ob priliki zborovanja učiteljske „Zaveze“. Vspored: 1. Jenko: „Naprej“, svira orkester. 2. Hr. Ražem: „Himna društva „Adrije“, zbor s spremljevanjem orkestra. 3. N. N.: „Venec narodnih pesni“, svira orkester. 4. Benj. dr. Ipavec: „Na Prešernovem domu“, (kantata) za zbor, čveta-rospev, ter tenor i bariton solo, s spremljevanjem orkestra. 5. Iv. pl. Zajc: „Bojska vještica“, svira orkester. 6. G. Pfeleger-Moravsky, poslovenil I. Mahorčič: „Poglavje I., II. in III.“, veseloigra v jed-nem dejanji. 7. Iv. pl. Zajc: „Večer na Savi“, svira orkester. 8. Hr. Volarič: „Domovini“, (kantata) za zbor, dvospev, ter tenor i bariton solo, s spremljevanjem orkestra (novo) 9. Schinzi: „Koračnica slavjanskih pesmi“, svira orkester. 10. Iv. pl. Zajc: „Davorija“, zbor, s spremljevanjem orkestra. Pevske zборе vodi društveni pevovodja g. H. Ražem; orkester svira pod vodstvom g. I. Gherlanz-a. Začetek ob 8¹/₂ uri zvečer. Ustopnina k veselici 40 kr. Sedeži I. reda 20 kr, II. reda 10 kr. Radodarnosti se ne stavijo meje. NB. Veselica se vrši v korist nameravanega novega otroškega vrta „Podružnice sv. Cirila in Metoda“ na Greti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 14. maja zvečer. Nadvojvoda Karol Ludovik s soprogo povodom jutrsnje otvoritve deželne razstave danes semkaj došel in bil slovesno vsprejet. Občinstvo pozdravljalo ga z naudušenimi slavaklici. Nadvojvoda, soproga njegova, nadvojvodinja Margareta Sofija in nadvojvoda Ferdinand bili so danes zvečer pri predstavi v narodnem gledališču, kjer so bili vsprejeti s silnimi slavaklici in cesarsko himno, katero je občinstvo stojé za godbo pelo. Zvečer svirale so godbe po Pragi, po višinah goreli so kresovi. Tudi več ministrov došlo semkaj.

Lvov 14. maja. V vasi Poluhov, v vzhodni Galiciji, nastal je ogenj, ko so ljudje bili z doma. Mnogo otrok je zgorelo.

Črnovci 14. maja. Bukovinskega finančnega ravnatelja, dvornega svetnika Trzsi-nieckega so nagloma od službe odstavili. Danes dopoludne obiskal ga je v uradu iz Homotova došli dvorni svetnik Weigl, ki se mu je predstavil kot novoimenovani finančni ravnatelj in se izkazal z ministra ročnim pismom. Weigl prevzel je takoj urad, Trzsieniecki pa je dobil penzijski dekret. Ob enem iz Homotova došli finančni nadzornik Herrman prevzel je službo istodobno umirovljenega dvornega svetnika Scholza, višjega carinskega urada oficijal Sosna z Dunaja pa je pričel skontrovanje carinskega urada. S tem skontrovanjem v zvezi je umirovljenje oskrbnika glavnega carinskega urada, Kobinskega. Trzsieniecki završil bi bil v juliju t. l. svojo 40. službeno leto.

Beligrad 14. maja. „Male Novine“ pripovedujejo, da je car vsprejemši finančnega ministra dr. Vuica, tudi sprožil govor v zadevi kraljice. Izrazil je upanje, da se bode vladi posrečilo kraljico z dobrim pripraviti, da ostavi deželo. V nasprotnem slučaju bi se pa tudi sila ne smela rabiti. Car je baje izrecno opomnil, da on srbski vladi tako svetuje. V vladnih krogih pa se trdi, da car sploh kaj jed-nacega ni govoril.

Pariz 14. maja. Pri otoku Queissant trčila sta včeraj vsled megle nemški parobrod „Friedrich Krupp“ in angleški parobrod „Mentone“. Poslednji se je potopil, moštvo se je rešilo.

Pariz 14. maja. Carnot odposlal po-vodom atentata na carjeviča carju telegram.

Dunaj 15. maja. Cesar podelil profes-sorju veronauka na učiteljišči v Ljubljani, Klemenčiču, povodom stalnega umirovljenja zlati zaslužni križec s krono.

Toplice-Zagorje 15. maja. Ordinarijat brzojavno dovolil blagoslovljenje svetih podob zastave zunaj cerkve.

Praga 15. maja. Deželna razstava otvo-rila se je ob 10. uri dopoludne. Vrhovni de-želni maršal Lobkovic je v svojem (najprej češkem) govoru poudarjal sijajni uspeh. Ome-njal potem obrtne razstave v preteklem sto-letji, katera v primeri z letošnjo jubilejsko razstavo daje pristno sliko visoke stopinje, ka-tero je Češka dosegla v vseh strokah gospo-darskega razvoja in duševnega napredka. Nem-ški nadaljujoč izreka govornik najudanejša čustva hvaležnosti nasproti cesarju, ki je s tem, da je prevzel pokroviteljstvo, zvesti kra-ljevini Češki dal nov neminljiv dokaz cesarske milosti. Govornik izraža zahvalo, da je Nj. velečastvo pooblastilo svojega najuzvišenejega brata, zastopati ga in prosi nadvojvodo, naj blagovoli otvoriti razstavo. Nadvojvoda Karol Ludovik (najprej nemški govoreč) imenuje misel, da se je priredila jubilejska razstava v resnici srečno, ker ima razstava predočevati, kako uspešno se je te dežele prebivalstvo ude-leževalo pri napredku, ki ga končujoče se stoletje kaže na vseh poljih duševnega in gospodarskega življenja. Cesar blagovoli je zatorej najživah-neje zanimati se za to misel. Ni prevzel samo pokroviteljstva, temveč je obljubil, da si osebno razstavo ogleda. Nadvojvoda bode drage volje cesarju sporočil zahvalo in zagotovilo lojalnosti onih, ki so razstavo uprizorili, in na srečnem zvršetku sodelovali. (Češki nadaljujoč:) Kakor se danes častno spominamo rodoljubov, ki so pred sto leti domače poljedelstvo in obrtno delavnost z razstavo izdelkov in proizvodov osrečevali in ohrabrali za mirno tekmovanje z drugimi narodi, isto tako se bode kdaj tudi spominalo mož, ki so z jubilejsko razstavo z združenimi močmi dokazali, da si to visoko-razvito kraljestvo tudi danes v plemenitem tekmovanju in mirnem delovanju umeje vzdr-žavati staro slavo. Naj bi torej lepo podjetje imelo srečen uspeh! Naj plodonosno upliva na vse panoge človeškega delovanja! In kakor je deželi na čast, isto tako naj v obilnej meri pri-pomre k zbolšanju splošne blaginje. (Češki in nemški.) V imenu in po naročilu Nj. vele-častva, cesarja in kralja proglašam deželno jubilejsko razstavo otvorjeno.

Nebrojna množica pred razstavo napravila Karolu Ludoviku, Mariji Tereziji, Margareti, Sofiji navdušene ovacije. Pri otvorilni slavnosti so bili navzočni ministri, namestnik, kardinal, skoro vse visoko plemstvo, mnogo poslancev. Odgovor nadvojvode vzbudil entuzijastične klice, ki so se daleč nadaljevali, ko je vrhovni de-želni maršal Lobkovic pokrovitelju cesarju za-klical „Slava!“

Razne vesti.

* (Holubova razstava.) V soboto 16. t. m. bode se odprla v Dunajski rotundi razstava afriškega potovalca dr. Holuba. Kot namestnik visocega protektorja nadvojvode Franca Ferdinanda, ki je po opravih obsoten, bode se otvoritve udeležil mini-sterski predsednik grof Taaffe. Cesar dal je poročiti dr. Holubu, da bode obiskal razstavo kar preje mogoče.

* (Nad krsto soproge se je ustrelil) v Kesmarku na Ogerskem mestni nadgozdar Samuel K. iz žalosti. Mož je bil star 28 let in še le 6 tednov poročen z 21letno svojo soprogo, ki mu je pred kratkim zbolela in umrla. To je prevzelo mla-dega moža tako, da je sklenil umreti, ter se je res ustrelil nad njeno krsto. Prenesli so oba mrliča v Eperies, kjer živé sorodniki nesrečnežev, ter ju tam pokopali skupno.

* (Gradnja ceste.) Že lansko leto pričeta gradnja ceste iz Mostarja v Posušje se zdaj nado-ljuje. Dogradila se bode samo proga v dolžini sedmih kilometrov, ki bode pa veljala 12.000 goldinarjev.

* (Desetletni samomorilec.) V Brigi-tenau na Dunaji skočil je desetletni dečko August P. s tretjega nadstropja neke hiše, ker se je zbal kazni. Bil je izredno poreden, a ko mu je za neko razposajenost teta zažugala, da ga bode že mati kaznovala — potepal se je namreč več dni, mestu da bi hodil v šolo — skočil je v trenutku, ko je mati prišla domu, skozi okno. Obležal je s polomljenimi udi in se tudi znotraj zelo poškodoval, da bode težko okreval.

* (Visoka starost.) V vasi Sovičim v okraji Ljubuskem, v Bosni, živi kmet imenom Ante Jurič, ki je star 119 let. Mož je pri vseh svojih letih še izredno trden, tako da lahko še opravlja dela na polji.

* (Eksplodizija.) V ženijskem oddelku Serto v Saarbrückem okraji bilo je po eksploziji ubitih 8 delavcev, 3 pa teško ranjeni.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

14. maja:

Pri **Maliči**: Orgelhaber s soprogo, Janda s soprogo, Schlesinger, Knecht, Hoffmann, Herzl, Schwarz, Müller z Dunaja. — Kappus s soprogo iz Gradca. — Gorup z Reke. Plauer iz Idrije. — Zanon iz Siska. — Zeidler iz Tirolskega.

Pri **Slonu**: Popper, Pekarek, Geiringer, Priska, Wolff, Habiger z Dunaja. — Müller, Schlegel iz Gradca. Globočnik iz Velikih Lašč. — Jadra iz Brna. — Vencian, iz Trsta. — Neglič iz Loudona. — Sandri iz Kamnika. — Scherko, Smola iz Postojne. — De Harde z Reke. — Weiss iz Linca. — Hladek iz Kočevja. — Huntmüller iz Podgore. — Šusteršič iz Železnikov. — Nöthig iz Varaždina. — Spitz iz Pečuha. — Lah iz Leča. — Fischer s soprogo iz Brna.

Pri **avstrijskem cesarju**: Hirschmann z Dunaja. Sulz iz Zagreba.

Pri **bavarskem dvoru**: Jonka iz Gradca. — Jaklič, Kren iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkrina v mm.
14. maja	7. zjutraj.	733.0 mm.	16.0° C	sl. jzh.	d. jas.	
	2. popol.	730.8 mm.	25.4° C	sl. jzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	731.9 mm.	15.4° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 18.9°, za 5.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 15. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.75	91.75
Srebrna renta	91.65	91.80
Zlata renta	110.30	110.25
5% marčna renta	102.05	102.10
Akcije narodne banke	998	998
Kreditne akcije	298.75	299.50
London	118.60	118.60
Srebro	—	—
Napol.	9.35 1/2	9.35
C. kr. cekini	5.55	5.55
Nemške marke	57.77 1/2	57.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	104	104
Ogerska papirna renta 5%	101	101
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	90
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	158
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	50

Restavracija v Švicariji.

Na bliskovito nedelje, dne 17. t. m., bode ob ugodnem vremenu ob 4. uri popoldne **VELIK KONCERT**

c. in kr. pešpolka godbe. (415)

Ustopnina 20 kr. Otroci izpod 10 let so ustoppine prosti.

Obiliga obiska proseč, priporoča se z odličnim spoštovanjem

Ivan Eder, restavratér.

Učenec

zvest in priden, vsprejme se takoj v spe-rijsko prodajalnico.

Več o tem pove upravništvo „Slov. Naroda“. (414)

Usnje vzdrža se v solnel mehko, a v dežji in v rosi suho s porabo J. Bendikovega mazila za usnje.

Za svetljenje ali voščenje jermenja, vozov, pohištva in čevljev je nedosežna c. kr. izklj. priv.

svetilna tekočina za usnje.

Izdelovatelj dobil je za dva mazila 30 odlikovanj in na stotine zahvalnih pisem, a upeljana sta vsled ukaza ministrskega pri c. kr. vojski, v porabi pa celo pri c. kr. visokostih. Ta tekočina je tudi jako dobra za čiščenje črnih slavnikov. (196—7)

Cena mazila za usnje: Jedna kila gl. 1.20
1 steklenica št. 1. —.80
1 „ 2. —.40
1 „ 3. —.20

Cena svetilne tekočine: 1/4 škatljica gl. —.80
1/2 „ „ —.40
3/4 „ „ —.20
1 „ „ —.10

Prodajalcem in vojakom daje se rabat. Svari se pred ponarejenimi izdelki. Vsaka steklenica in vsaka škatljica ima znamko: J. Bendik, št. Valentin, Gorenje Avstrijsko. Glavna zaloga pri Schussnig-u & Weber-ju v Ljubljani; v Celji pri Traun-u & Stieger-ju; v Radovljici pri Homan-u; na Jesenicah pri Trevnju.

V „Narodni Tiskarni“

v Ljubljani

sta izšli povesti:

Med knjigami in ljudmi.

Češki spisal S. Čech, preložil I. Skalar.

Doktor Holman.

Božična povest.

Ruski spisal M. Boján, preložil I. J. Štefanov.

Cena 25 kr., — po pošti 30 kr.

Zahvala in priporočilo.

Stejem si v dolžnost, zahvaliti se vsem p. n. velecenjenim domačim in tujim svojim gostom za mnogoštevilno obiskovanje moje

restavracije v hôtelu „Pri Maliči“

tekem minole zimske sezone. — Ob enem dovoljujem si prošnjo in povabilo k obiskovanju moje restavracije tudi tekom letošnjega poletja.

Odšihdob pa do jeseni bodeta novo zgrajena obedna salona zaprta, a dajeta se na razpolaganje tudi ob tem času p. n. društvom, zadrugam ali klubom.

Veliki vrtni salon ostane odprt do jeseni.

Dobra jedila in pijače, posebno obljubljeni Plazsko pivo iz ondotne meščanske pivovarne in Reininghauserjevo marčno pivo sta magnet, kateri upliva kaj ugodno na občinstvo. Plazsko in Reininghauserjevo pivo dobivata se tudi v patentovanih steklenicah; prvega velja liter 30 kr., drugega pa 20 kr. Kdor naroči 10 steklenic, se mu pošljejo na dom, ne da bi za dostavo kaj plačati moral.

Z odličnim spoštovanjem

Henrik Höselmayer
restavratér.

(410)

Radein ska

natrona in litijona najbogatejša kiselica

je najboljšo zdravilo proti mehurnim dijatezom (proti protinu, grušču in kamenu), proti boleznim na železoh, na ledvicah in na mehurju, proti kronični katarji sapnikov, proti zlatej žili in žoltenici.

Preiskave dr. Garrod-a, Binswanger-ja, Cantani-ja in Ure-ja dokazale so, da ima ogjenokiseli litijon v sebi največjo raztopno silo proti mehurnim tvorbam in to je uzrok ugodnemu uplivu Radeinske kiselice.

Radinjec obljubljen je tudi kot hladilna pijača, ako se zmeša z vinom, s sadnim sokom ali s sladkorjem (Mineralni šampanjec). (278—3)

Založniki v Ljubljani: J. Lininger, M. Kastner, F. Plautz.

Zdravilišče Radinsko

ima kiselčne in železne kopeli, posebno zdravilne proti protinu, mehurnim in ženskim boleznim, malokrvnosti, onemoglosti itd. itd.

Prospecte pošilja vodstvo zdravilišča Radein na Štajerskem.

Obširni popisi se dobé pri W. Braumüller-ju na Dunaji.

O priliki birmanja

priporočam slav. p. n. občinstvu svojo bogato zalogo najfineje

luksus-peke

kakor tudi vsakojake

nasladne peke

primerne za birmance.

(411—1)

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21.

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. Vsakdo, ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzovozne parobrode Bremenske, je slepar. Novi brzovozni parobrodi iz Bremena v Ameriko vozijo le 8 dnij. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice do Bremena. Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891.

(210—17)

Severonemški Lloyd.